

принаймні, із таких галузей: а) передполітна підготовка, включаючи складення, оснащення, наповнення, пришвартування та огляд аеростата; б) технічні прийоми та правила, що вживаються під час запуску та підймання, включаючи відповідні обмеження, порядок дій за аварійних обставин та використання сигналів; в) методи та запобіжні заходи зіткнень; г) керування вільним аеростатом за допомогою зовнішніх візуальних орієнтирів; ґ) розпізнавання режиму швидкого спуску та виходу з нього; д) політ за маршрутом з допомогою візуальних орієнтирів та методів зчислення шляху; е) заходження на посадку та посадки, включаючи порядок поводження з аеростатом на землі; є) порядок дій за аварійних обставин.

Окрім того, кандидат повинен: керувати вільним аеростатом з дотриманням його експлуатаційних обмежень; плавно і точно виконувати всі маневри; приймати правильні рішення та кваліфіковано здійснювати нагляд у польоті; застосовувати знання з аеронавігації; постійно здійснювати керування вільним аеростатом таким чином, щоб забезпечити належне виконання схеми польоту або будь-якого маневру з точки зору безпеки польотів.

Кандидат для отримання свідоцтва повинен мати діючий медичний сертифікат або медичний висновок, що відповідає медичному стандарту другого класу.

УДК 342.92 (043.2)

**Толкачова І. А.**, к.ю.н., доцент,  
Навчально-науковий Юридичний інститут,  
Національний авіаційний університет, м. Київ

## **АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ АВІАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ**

Державна авіаційна служба України – центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору України, є уповноваженим органом з питань цивільної авіації. Діяльність Державної авіаційної служби України спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра інфраструктури.

Питання адміністративно-правового регулювання цивільної авіації України розглядались в роботах В. Б. Авер'янова, Ю. П. Битяка, С. Т. Гончарука, В. К. Колпакова, Р. А. Калюжного та інших вчених.

Державна авіаційна служба у своїй діяльності керується Конституцією України та законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до

Конституції України та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими нормативно-правовими актами [1].

Нормативно-правовими актами України, що регулюють діяльність Державної авіаційної служби України є: Повітряний кодекс України, Кримінальний кодекс України, Кодекс України про адміністративні правопорушення, Закон України «Про транзит вантажів», Закон України «Про перевезення небезпечних вантажів», Закон України «Про відповідальність за повітряні перевезення пасажирів через Державний кордон України без належних документів для в'їзду в Україну», Закон України «Про боротьбу з тероризмом», Закон України «Про ратифікацію Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності та протоколів, що її доповнюють (Протоколу про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, покарання за неї і Протоколу проти незаконного ввозу мігрантів по суші, морю і повітря)», Закон України «Про державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації», Закон України «Про відповідальність перевізників під час здійснення міжнародних пасажирських перевезень». Серед останніх документів Міжнародної організації цивільної авіації можна виділити: Додаток 17 «Міжнародні стандарти та рекомендована практика. Безпека. Захист міжнародної цивільної авіації від АНВ» (9 видання, березень 2011 року); Керівництво з безпеки для захисту цивільної авіації від актів незаконного втручання (Док. 8973, видання 8, 2011 року); Керівництво з виконання положень по безпеці Додатка 6 ІКАО (Док. 9811, видання 1, 2002 року); Людський фактор в системі заходів безпеки ЦА (ІКАО, Док. 9808/1 видання, 2002 року, AN/765); Довідкове керівництво з проведення перевірок з питань забезпечення авіаційної безпеки (ІКАО, Док. 9807, квітень 2011 року); Регламент комісії (ЄС) від 4 березня 2010 року № 185/2010 «Що встановлює детальні заходи з імплементації спільних основних стандартів авіаційної безпеки»; ЄКЦА Док. 30, частина II «Безпека» (Політика країн-членів ЄКЦА у сфері авіаційної безпеки), 13 видання, травень 2010 року.

Центральний орган виконавчої влади з питань цивільної авіації розглядає справи про адміністративні правопорушення пов'язані з порушенням правил безпеки польотів (ст. 111 КУпАП), правил поведінки на повітряному судні (ч. 1 ст. 112 КУпАП), правил міжнародних польотів (ст. 113 КУпАП), правил пожежної безпеки на повітряному транспорті (ч. 2 ст. 120 КУпАП) [2].

Головними завданнями Мінінфраструктури України є формування та забезпечення реалізації державної політики у сферах транспорту (у тому числі авіаційного), використання повітряного простору України [3, с. 46]. Основними завданнями Державної авіаційної служби є: 1) реалізація державної політики у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору України; 2) внесення пропозицій Міністрові інфраструктури

щодо забезпечення формування державної політики у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору України; 3) організація використання повітряного простору України; 4) здійснення державного контролю та нагляду за безпекою цивільної авіації, нагляду за забезпеченням аеронавігаційного обслуговування [1].

Повітряний транспорт є невід'ємною складовою частиною сучасної економіки України. У разі прогресуючого міжнародного поділу праці, зростання міжнародних економічних пріоритетів та міждержавних культурних зв'язків його світове значення стає дедалі вагомішим. Державна авіаційна служба України має надзвичайно важливе значення для цивільної авіації України оскільки виступає основою та гарантом її належного функціонування.

### *Література*

1. Положення про Державну авіаційну службу України: затверджене Постановою Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 2014 р. № 520 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/520-2014-%D0%BF>

2. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 р. № 8073-X // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1984. – Додаток до № 51. – Ст. 1122.

3. Єряшов Є. К. Сутність адміністративно-правового регулювання цивільної авіації України / Є. К. Єряшов // Jurnalul juridic national: teorie și practică: зарубіжн. наук. фах. вид. – Молдова. – 2014. – № 5 (9). – С. 44-48.

УДК 342.9:656.7.071.7(043.2)

**Устинова І. П.**, к.ю.н., доцент,  
Навчально-науковий Юридичний інститут,  
Національний авіаційний університет, м. Київ

## **ДЕЯКІ ПИТАННЯ ФІНАНСУВАННЯ АВІАЦІЙНОЇ ГАЛУЗІ**

Фінансування авіаційної галузі завжди дуже актуальне і є об'єктом обговорень та досліджень з боку не тільки юристів, а й економістів. Сьогодні Державна авіаційна служба України фінансується з Державного спеціалізованого фонду фінансування загальнодержавних витрат на авіаційну діяльність та участь України у міжнародних авіаційних організаціях (далі – Фонд). До Фонду, що є складовою частиною Державного бюджету України, надходять кошти (державні збори) за сертифікацію, реєстрацію, перереєстрацію об'єктів та суб'єктів авіаційної діяльності та супроводження їх діяльності; за кожного пасажира, який відлітає з аеропорту України; за кожену тонну вантажу, що відправляється чи прибуває до аеропорту України, та інших надходжень визначених